

UCHWAŁA NR ... /2020

RADY MINISTRÓW

z dnia 2020 r.

**w sprawie zatwierdzenia oferty Rzeczypospolitej Polskiej dotyczącej ubiegania się o
wyznaczenie na jej terytorium siedziby Europejskiego Centrum Kompetencji w
dziedzinie Cyberbezpieczeństwa w kwestiach Przemysłu, Technologii i Badań
Naukowych**

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1.1. Zatwierdza się ofertę Rzeczypospolitej Polskiej dotyczącą ubiegania się o wyznaczenie na jej terytorium siedziby Europejskiego Centrum Kompetencji w dziedzinie Cyberbezpieczeństwa w kwestiach Przemysłu, Technologii i Badań Naukowych.

2. Oferta, o której mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem stanowi załącznik do uchwały.

§ 2. Upoważnia się Ministra Spraw Zagranicznych we współpracy z Ministrem Cyfryzacji do reprezentowania Rady Ministrów w procedurze składania i wyboru ofert w sprawie ubiegania się o wyznaczenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej siedziby Europejskiego Centrum Kompetencji w dziedzinie Cyberbezpieczeństwa w kwestiach Przemysłu, Technologii i Badań Naukowych.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PREZES RADY MINISTRÓW

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
REDAKCYJNYM I LEGISLACYJNYM

Iwona Szulc

Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego

w Ministerstwie Cyfryzacji

/- podpisano elektronicznie/

Załącznik do uchwały nr
Rady Ministrów
z dnia 2020 r.

Oferta Rzeczypospolitej Polskiej
w sprawie ubiegania się przez Rzeczpospolitą Polską o wyznaczenie na jej terytorium
siedziby Europejskiego Centrum Kompetencji w dziedzinie Cyberbezpieczeństwa w
kwestiach Przemysłu, Technologii i Badań Naukowych

1. Podstawa utworzenia Centrum Kompetencji Cyberbezpieczeństwa, status oraz zadania Centrum.

Utworzenie Europejskiego Centrum Kompetencji w dziedzinie Cyberbezpieczeństwa w kwestiach Przemysłu, Technologii i Badań Naukowych, dalej „Centrum”, przewidziane jest w projekcie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego oraz Rady Unii Europejskiej ustanawiającego Europejskie Centrum Kompetencji w dziedzinie Cyberbezpieczeństwa w kwestiach Przemysłu, Technologii i Badań Naukowych oraz Sieć Narodowych Centrów Koordynacji, zwane dalej „rozporządzeniem”. Centrum posiadać będzie osobowość prawną. Tworzone jest w precedensowej formule prawnej. Z uwagi na zaangażowanie funduszy z programu Cyfrowa Europa oraz Horyzont Europa, Centrum będzie uznawane z jednej strony jako partnerstwo, równocześnie będąc także instytucją wdrażającą powyższe programy.

Powstanie Centrum ma umożliwić zwiększenie poziomu koordynacji działań podejmowanych w poszczególnych państwach członkowskich w przemyśle oraz w obszarze badań i innowacji w zakresie cyberbezpieczeństwa oraz przeciwdziałanie obecnie występującej fragmentaryzacji w tym zakresie. Misją Centrum jest utrzymanie i rozwój unijnych zdolności i możliwości badań, technologii i przemysłu w dziedzinie cyberbezpieczeństwa, niezbędnych dla wzmocnienia zaufania i bezpieczeństwa Jednolitego Rynku Cyfrowego, a także zwiększenie globalnej konkurencyjności unijnego przemysłu w zakresie cyberbezpieczeństwa.

Zadania Centrum, zgodnie z projektowanym brzmieniem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej w sprawie centrum kompetencji UE do spraw cyberbezpieczeństwa - zaakceptowanym przez Komitet Stałych Przedstawicieli (COREPER) na posiedzeniu w dniu 6 czerwca 2020 r. dotyczącym zmiany mandatu do negocjacji z Parlamentem Europejskim, zwany dalej „projektem”, obejmują dwie kategorie zadań. Pierwsza

kategoria to zadania o charakterze strategicznym, m.in. :

- 1) przygotowanie i wdrażanie spójnej Agendy, która wyznaczy strategiczne rekomendacje i cele dla rozwoju europejskiego ekosystemu w obszarze cyberbezpieczeństwa, przemysłu, technologii i badań;
- 2) definiowanie priorytetów prac w zakresie cyberbezpieczeństwa w obszarach: ulepszania badań i innowacji oraz wdrażanie ich wyników, rozwoju zdolności, umiejętności i infrastruktury, szkoleń, wdrażania produktów i rozwiązań;
- 3) wsparcie przemysłu w obszarze cyberbezpieczeństwa oraz zapewnienie wsparcia eksperckiego dla państw członkowskich;
- 4) ułatwianie współpracy i wymiany doświadczeń pomiędzy interesariuszami, w tym udzielanie wsparcia finansowego na edukację, szkolenia, ćwiczenia i budowanie umiejętności w zakresie cyberbezpieczeństwa;
- 5) ułatwianie wykorzystania rezultatów badań w działaniach związanych z rozwojem produktów i rozwiązań cyberbezpieczeństwa.

Druga kategoria obejmuje zadania implementacyjne. Centrum ma być odpowiedzialne za koordynację i administrowanie pracą sieci narodowych ośrodków koordynacji oraz wspólnoty kompetencji w obszarze cyberbezpieczeństwa w szczególności udzielanie wsparcia dla start-upów i MŚP, w tym ułatwianie im dostępu do wiedzy, funduszy, możliwości inwestycji i rynków.

Rozporządzenie przewiduje również powołanie wspólnoty kompetencji w dziedzinie cyberbezpieczeństwa. W skład wspólnoty wchodzić mogą podmioty funkcjonujące w różnych formułach prawnych, pod warunkiem, że zostały ustanowione w UE. Wnioski o wpisanie do wspólnoty będą opiniowane przez krajowe ośrodki koordynacji, a następnie przesyłane do Centrum Kompetencji w celu rejestracji. Wspólnota ma wspierać Centrum w realizacji jego zadań oraz zapewnić szerzenie wiedzy o cyberbezpieczeństwie na terenie całej UE.

Centrum będzie również wdrażać:

- 1) program Cyfrowa Europa w części cyberbezpieczeństwo;
- 2) wspólne przedsięwzięcia państw członkowskich, które uzyskają środki z programu Horyzont Europa w części cyberbezpieczeństwo;
- 3) inne programy unijne, jeżeli będzie to przewidziane w przepisach szczególnych.

Zadaniem Centrum będzie także ułatwianie wdrażania oraz nabywania infrastruktury

cyberbezpieczeństwa dla przemysłu, sektora publicznego, środowiska badawczego i operatorów usług kluczowych.

Projekt przewiduje również możliwość powierzenia przez Komisję Europejską wdrażania części lub całości programu Horyzont Europa w części cyberbezpieczeństwo.

2. Informacja odnośnie do procedury wyboru centrum.

Prezydencja chorwacka uzyskała mandat do negocjacji z Parlamentem Europejskim na początku czerwca 2020. Pierwszy trilog zaplanowany jest na koniec czerwca 2020. Na posiedzeniu COREPER I na którym przyjmowany był mandat do negocjacji z Parlamentem Europejskim państwa członkowskie potwierdziły, że decyzja odnośnie siedziby Centrum powinna być podejmowana wyłącznie przez państwa członkowskie, bez udziału PE. Sprawa ta powróci na COREPER I najprawdopodobniej we wrześniu 2020.

3. Informacja odnośnie do państw-kandydatur do ulokowania siedziby Centrum

Wstępną deklarację ubiegania się o siedzibę Centrum zgłosiły: Luksemburg, Belgia, Rumunia, Portugalia, Hiszpania i Irlandia. Szersze uzasadnienie przedstawił Luksemburg i Rumunia. Państwa te podkreśliły, że spełniają wszystkie warunki przewidziane rozporządzeniem, mają rozbudowaną i fachową wspólnotę cyberbezpieczeństwa, która zapewni efektywną i sprawną realizację zadań Centrum. Dodatkowo gwarantują pełne zaplecze organizacyjne, niezbędne dla działalności instytucji europejskich. Rumunia przesłała do horyzontalnej grupy do spraw cyberbezpieczeństwa (HWP CI) dokument zawierający szczegóły jej oferty. Komisja Europejska preferuje usytuowanie Centrum w Brukseli, zwłaszcza, że część personelu ma być przeniesiona z Dyrekcji Generalnej do spraw Sieci Komunikacyjnych, Treści i Technologii Komisji Europejskiej.

4. Uzasadnienie kandydatury Polski

Unia Europejska stoi przed wyzwaniem w obszarze cyberbezpieczeństwa związanym z fragmentaryzacją i brakiem spójności działań podejmowanych przez unijne instytucje oraz krajowe społeczności zajmujące się badaniami i innowacją, a także podmioty gospodarcze. Istnieje pilna potrzeba koordynacji powyższych działań, budowania sieci powiązań i kontaktów oraz wymiany wiedzy i doświadczeń, co pozwoli na wzmocnienie unijnego potencjału w zakresie cyberbezpieczeństwa.

Utworzenie Centrum jest zatem kluczowym przedsięwzięciem zmierzającym do podniesienia unijnych i krajowych zdolności w zakresie cyberbezpieczeństwa, które mają podstawowe znaczenie dla rozwoju wszystkich nowoczesnych sektorów europejskiej gospodarki. Zlokalizowanie Centrum w Warszawie umożliwi realizację powyższych wyzwań oraz celów. Warszawa spełnia wszystkie niezbędne wymogi stawiane w projekcie rozporządzenia ustanawiającego Centrum. Oprócz doskonałej lokalizacji, Warszawa może zaoferować również najwyższej klasy zaplecze – projektowe, techniczne, naukowe, akademickie oraz społeczno-ekonomiczne.

W Polsce cyberbezpieczeństwo traktowane jest jako jeden z celów strategicznych w obszarze bezpieczeństwa poszczególnych państw członkowskich, jak i całej Unii Europejskiej. Zapewnia bowiem ochronę kluczowym sektorom gospodarki, obywatelom i przedsiębiorcom, przyczyniając się do wzmocnienia i rozwoju bezpiecznego Jednolitego Rynku Cyfrowego. Przyszłość bezpieczeństwa zależy w szczególności od wzmocnienia technologicznych i przemysłowych zdolności do ochrony Unii Europejskiej przed zagrożeniami w cyberprzestrzeni. W obszarze cyberbezpieczeństwa powiązania pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi, ich infrastrukturą, sieciami systemami nabierają szczególnego znaczenia.

Dalszy rozwój cyberbezpieczeństwa należy do priorytetowych działań ujętych w polskich strategiach rozwojowych. Należy podkreślić, że cyberbezpieczeństwo jest obszarem wymagającym stałego rozwoju i rozbudowy. Polska ustawicznie wzmacnia potencjał w zakresie powiązanych technologii. Ostatnie kilka lat to czas bardzo dynamicznego wzrostu polskiego sektora cyberbezpieczeństwa. Polska dysponuje znacznym zapleczem analitycznym i badawczo – rozwojowym w tym obszarze oraz stale dba na jego rozwój. Prowadzone są liczne badania naukowe pozwalające na rozwój nowoczesnych technologii i rozwiązań w cyberbezpieczeństwie. Realizowane są również działania mające na celu dalsze budowanie świadomości i kompetencji społecznych.

Zlokalizowanie Centrum w Warszawie byłoby także podkreśleniem rosnącej roli Polski w realizacji polityki cyberbezpieczeństwa Unii Europejskiej. Nasz kraj dysponuje stabilną, szybko rozwijającą się gospodarką, a szeroko rozumiane bezpieczeństwo wewnętrzne sprawia, że kandydatura stolicy Polski jest optymalna dla tak istotnej instytucji.

Zaznaczyć należy, że polski rząd bardzo mocno stawia na współpracę w tworzeniu europejskiej agendy cyfrowej, w tym w obszarze cyberbezpieczeństwa, jednocześnie aktywnie wspierając rozwój innowacyjnych sektorów w kraju.

Cyberbezpieczeństwo jest kluczowym elementem, bez którego nie jest możliwe wdrożenie istotnych projektów gospodarki przyszłości. Dlatego też Polska chciałaby włączyć się w rozwój europejskiego potencjału w dziedzinie badań i rozwoju w obszarze cyberbezpieczeństwa, oferując odpowiednią lokalizację, wymaganą infrastrukturę jak też doświadczone zaplecze naukowe, i kadry posiadające kompetencje w koordynacji i zarządzaniu projektami finansowanymi ze środków europejskich.

5. Warunki oferty

Polska przedłoży ofertę zakładającą analogiczne warunki jak określone w umowie pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex), o której mowa w uchwale Rady Ministrów nr 13/2017 z dnia 7 marca 2017 r. w sprawie udzielenia zgody na podpisanie Umowy w sprawie siedziby między Rzeczpospolitą Polską a Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex), tj.

- 1) Art. 4 ww. umowy - **zwolnienie Centrum z podatków.**
- 2) Art. 5 – zwolnienie Centrum z wszelkich ceł.
- 3) Art. 8 – zwolnienia Centrum z podatków i ceł wynikających z importu pojazdów służbowych.
- 4) Art. 10 - siedziba Centrum - rząd RP deklaruje pokrycie kosztów wynajmu powierzchni biurowej przeznaczonej pod siedzibę Centrum.
- 5) Art. 12.1.c - **zwolnienie pracowników Centrum z wszelkich obowiązkowych składek na rzecz krajowego systemu ubezpieczeń społecznych.**
- 6) Art. 12.1.d-e – mienie przesiedleńcze pracowników Centrum.
- 7) Art. 12.2 – przywileje dyplomatyczne dla wybranych pracowników Centrum i ich rodzin.
- 8) Art. 12.4 – **zwolnienie pracowników Centrum z podatku VAT zakupów określonych produktów** (z tych przywilejów, podobnie jak wynikających z ust. 5 oraz artykułu 14, wyłączeni są obywatele polscy).
- 9) Art. 12.5 – zwolnienie pracowników Centrum z podatku VAT oraz akcyzy zakupu pojazdów silnikowych.
- 10) Art. 14 – **kształcenie dzieci pracowników Centrum, przede wszystkim ust. 3-5 - pokrywanie kosztów kształcenia przez budżet państwa.**
- 11) Art. 16 – ubezpieczenie społeczne – zwolnienie Centrum z wszelkich obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne w Rzeczypospolitej Polskiej w stosunku do członków swego personelu i członków zarządu.

Założenia dotyczące wielkości i kosztów Centrum, zgodnie z aktualnymi informacjami:

- 1) Liczba personelu zatrudnionego w Centrum – zgodnie z nieformalnymi zapowiedziami KE podawanymi na spotkaniach horyzontalnej grupy do spraw cyberbezpieczeństwa (HWP CI) to 30-50 osób. Dla potrzeb oferty przyjęto maksymalną liczbę, tj. 50 pracowników Centrum.

- 2) Planowany budżet na siedzibę (wynajęcie pomieszczeń) – 900 tys. EUR rocznie, co w latach 2021-2027 jest szacowane na 6 300 000 EUR.
- 3) Koszt wynagrodzeń pracowników zatrudnionych na stałe w agencji – szacowany koszt stały to 1,38 mln EUR. W okresie 2021-2022 – łącznie 1,6 mln EUR. W sumie w latach 2021-2027 daje to 8,5 mln EUR.
- 4) Projekt rozporządzenia przewiduje, że głównym sposobem pozyskania kadry Centrum będzie przeniesienie pracowników z obecnych miejsc zatrudnienia m.in. ENISA, Komisji Europejskiej, czy innych agencji wykonawczych. Oznacza to, że zdecydowana większość personelu (najpewniej poza podstawowym, obsługowo-administracyjnym) będzie cudzoziemcami.

Mając na uwadze powyższe założenia szacowane koszty siedziby Centrum prezentują się następująco:

- 1) Utracone dochody państwa (podatki, zwolnienie z ubezpieczeń społecznych, cła, VAT) – ok. **3 000 000 PLN**, co daje w ciągu 10 lat = ok. 30 000 000 PLN (pracownicy agencji będą zwolnieni m.in. z podatków i składek na ubezpieczenie społeczne);
- 2) Zapewnienie kształcenia dzieciom pracowników (cudzoziemców) – ok. **1 500 000 PLN**, co daje w ciągu 10 lat = ok. 15 000 000 PLN (bezpośrednio z budżetu państwa z części będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw edukacji);
- 3) Siedziba w Warszawie i pokrycie 100% kosztów administracyjnych:

Czynsz (wynajęcie przestrzeni biurowej przy założeniu, że: powierzchnia pod wynajem ok. 1200 m², a czynsz to średnio 22 EUR¹⁾/m²) – rocznie ok. **1 430 000 PLN**, czyli w ciągu 10 lat = ok. 14 300 000 mln zł,

Razem maksymalnie **5 930 000 PLN** rocznie.

Koszt funkcjonowania Centrum w Warszawie, czyli ok. 1 430 000 PLN rocznie na wynajęcie przestrzeni biurowej dla siedziby Centrum zostanie zgłoszony w materiałach planistycznych do projektu ustawy budżetowej na 2021 r. w części 27 - Informatyzacja, co będzie wiązało się ze zwiększeniem limitu wydatków w tej części.

Podsumowanie kosztów z uwzględnieniem inflacji w wysokości 5% liczonej średniorocznie:

Koszty	OPCJA	
	Rocznie	W ciągu 10 lat
Administracyjne	1 430 000	17 986 386

¹⁾ Przyjęto wartość 1 EUR=4,50 PLN

²⁾ Szacunki własne MC na podstawie analizy rynku wynajmu nieruchomości pod biura w centrum Warszawy.

Edukacja	1 500 000	18 866 839
Utrata dochodów państwa	3 000 000	37 733 678
SUMA	5 930 000	74 586 903

UZASADNIENIE

Unia Europejska stoi przed wyzwaniami w obszarze cyberbezpieczeństwa związanymi z fragmentaryzacją i brakiem spójności działań podejmowanych przez unijne instytucje oraz krajowe społeczności zajmujące się badaniami i innowacją, a także podmioty gospodarcze. Istnieje pilna potrzeba koordynacji powyższych działań, budowania sieci powiązań i kontaktów oraz wymiany wiedzy i doświadczeń, co pozwoli na wzmocnienie unijnego potencjału w zakresie cyberbezpieczeństwa.

Utworzenie Europejskiego Centrum Kompetencji w dziedzinie Cyberbezpieczeństwa w kwestiach Przemysłu, Technologii i Badań Naukowych, dalej „Centrum”, przewidziane jest w projekcie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego oraz Rady Unii Europejskiej ustanawiającego Europejskie Centrum Kompetencji w dziedzinie Cyberbezpieczeństwa w kwestiach Przemysłu, Technologii i Badań Naukowych oraz Sieć Narodowych Centrów Koordynacji.

Powstanie Centrum ma umożliwić zwiększenie poziomu koordynacji działań podejmowanych w poszczególnych państwach członkowskich w przemyśle oraz w obszarze badań i innowacji w zakresie cyberbezpieczeństwa oraz przeciwdziałanie obecnie występującej fragmentaryzacji w tym zakresie. Misją Centrum jest utrzymanie i rozwój unijnych zdolności i możliwości badań, technologii i przemysłu w dziedzinie cyberbezpieczeństwa, niezbędnych dla wzmocnienia zaufania i bezpieczeństwa Jednolitego Rynku Cyfrowego, a także zwiększenie globalnej konkurencyjności unijnego przemysłu cyberbezpieczeństwa i przekształcenie cyberbezpieczeństwa w kompetencyjną przewagę innych gałęzi przemysłu unijnego.

Utworzenie Centrum jest kluczowym przedsięwzięciem zmierzającym do podniesienia unijnych i krajowych zdolności w zakresie cyberbezpieczeństwa, które mają podstawowe znaczenie dla rozwoju wszystkich nowoczesnych sektorów europejskiej gospodarki. Zlokalizowanie centrum w Warszawie umożliwi realizację powyższych wyzwań oraz celów. Warszawa spełnia wszystkie niezbędne wymogi stawiane w projekcie rozporządzenia ustanawiającego Centrum. Oprócz doskonałej lokalizacji, Warszawa może zaoferować również najwyższej klasy zaplecze – projektowe, techniczne, naukowe, akademickie oraz społeczno-ekonomiczne.

W Polsce cyberbezpieczeństwo jest jednym z celów strategicznych w obszarze bezpieczeństwa poszczególnych państw członkowskich, jak i całej Unii Europejskiej.

Zapewnia bowiem ochronę kluczowym sektorom gospodarki, obywatelom i przedsiębiorcom, przyczyniając się do wzmocnienia i rozwoju bezpiecznego Jednolitego Rynku Cyfrowego. Przyszłość bezpieczeństwa zależy w szczególności od wzmocnienia technologicznych i przemysłowych zdolności do ochrony Unii Europejskiej przed zagrożeniami w cyberprzestrzeni. W obszarze cyberbezpieczeństwa powiązania pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi, ich infrastrukturą, sieciami systemami nabierają szczególnego znaczenia.

Dalszy rozwój cyberbezpieczeństwa należy do priorytetowych działań ujętych w polskich strategiach rozwojowych. Należy podkreślić, że cyberbezpieczeństwo jest obszarem wymagającym stałego rozwoju i rozbudowy. Polska ustawicznie wzmacnia potencjał w zakresie powiązanych technologii. Ostatnie kilka lat to czas bardzo dynamicznego wzrostu polskiego sektora cyberbezpieczeństwa. Polska dysponuje znacznym zapleczem analitycznym i badawczo – rozwojowym w tym obszarze oraz stale stawia na jego rozwój. Prowadzone są liczne badania naukowe pozwalające na rozwój nowoczesnych technologii i rozwiązań w cyberbezpieczeństwie. Realizowane są również działania mające na celu dalsze budowanie świadomości i kompetencji społecznych.

Zlokalizowanie Centrum w Warszawie byłoby także podkreśleniem rosnącej roli Polski w realizacji polityki cyberbezpieczeństwa Unii Europejskiej. Nasz kraj dysponuje stabilną, szybko rozwijającą się gospodarką, a szeroko rozumiane bezpieczeństwo wewnętrzne sprawia, że kandydatura stolicy Polski jest najlepsza dla tak istotnej instytucji.

Zaznaczyć należy, że polski rząd bardzo mocno stawia na współpracę w tworzeniu europejskiej agendy cyfrowej, w tym w obszarze cyberbezpieczeństwa, jednocześnie aktywnie wspierając rozwój innowacyjnych sektorów w kraju.

Cyberbezpieczeństwo jest kluczowym elementem, bez którego nie jest możliwe wdrożenie flagowych projektów gospodarki przyszłości. Dlatego też Polska chce włączyć się w rozwój europejskiego potencjału w dziedzinie badań i rozwoju w obszarze cyberbezpieczeństwa, oferując odpowiednią lokalizację, wymaganą infrastrukturę jak też doświadczone zaplecze naukowe oraz posiadające kompetencje w koordynacji i zarządzaniu projektami finansowanymi ze środków europejskich.

Zainteresowanie goszczeniem Centrum jest duże wśród państw członkowskich UE. Wstępne informacje wskazują, że swoje oferty złożyły lub planują złożyć (poza RP) także: Rumunia, Luksemburg, Belgia, Hiszpania, Litwa, Irlandia oraz Portugalia. Ze względu na dużą

liczbę konkurentów, oferta polska musi być z jednej strony wystarczająco atrakcyjna, aby umożliwić skuteczne konkutowanie i zapewnić Polsce szanse nie mniejsze niż mają pozostali uczestnicy procesu, a z drugiej – uwzględnić możliwości finansowe Polski.

W przypadku wyboru oferty polskiej na siedzibę Centrum, powstaną zobowiązania finansowe z tego tytułu dla budżetu państwa, związane ze spełnieniem kryteriów udziału, stąd też decyzja o zakresie polskiej oferty powinna być podjęta przez Radę Ministrów.

Wniosek ofertowy przewiduje warunki nie gorsze, niż wynegocjowane przez Frontex, w tym: zwolnienia podatkowe na cele prywatne pracowników Agencji, z wyłączeniem obywateli polskich oraz zwolnienia podatkowe dla Agencji na cele służbowe, czy też kwestia finansowania kształcenia w RP dzieci pracowników (z wyłączeniem obywateli polskich) ze środków budżetu państwa. Ponadto, istotnym elementem przemawiającym na korzyść wyboru oferty polskiej byłaby deklaracja pokrycia kosztów wynajmu powierzchni biurowej.

Dlatego ustala się poziom ambicji oferty polskiej na poziomie 100% udziału w kosztach najmu budynku (koszty wynajmu samej nieruchomości, bez opłat eksploatacyjnych) w okresie 10 lat³⁾.

Koszty lokalizacji Centrum w Polsce do poniesienia przez stronę polską mogą wynosić ok. 14 mln PLN⁴⁾ w ciągu 10 lat w związku z 100% udziałem rządu w finansowaniu kosztów najmu budynku – siedziby Centrum (ok. 1,4 mln PLN rocznie⁵⁾). Utracone dochody podatkowe wyniosłyby ok. 3 mln PLN średniorocznie (czyli w ciągu 10 lat – ok. 30 mln PLN). Do tego należy doliczyć koszty zapewnienia kształcenia dzieciom pracowników Centrum i wyniosłby

³⁾ W odniesieniu do innych agencji, umiejscowionych w UE, zdecydowana większość państw członkowskich ponosi koszty związane z utrzymaniem siedziby agencji. Wyróżnić można państwa, które pokrywają wszystkie koszty utrzymania siedziby agencji (Estonia, Grecja, Łotwa) i te, które partycypują w części kosztów (np. Austria pokrywa 33% kosztów wynajmu, Dania płaci za wynajem biura dla ICES, Hiszpania w przypadku agencji EU-OSHA zobowiązała się do zapłaty 100 tys. euro rocznie na koszty wynajmu siedziby tymczasowej). W wielu przypadkach państwa członkowskie pomagają zmniejszyć koszty ponoszone przez agencje przez udostępnienie gruntu pod nieruchomość (Luksemburg, Portugalia, Irlandia), nieodpłatne użytkowanie zabudowań agencji (Irlandia) lub udostępnianie bezpłatnie nieruchomości na działania agencji, sfinansowanie budowy siedziby agencji, która następnie jest przez nią wynajmowana, preferencyjne koszty wynajmu (1 euro za okres 5 lat w przypadku GSA w Czechach czy „symboliczna opłata” przez 30 lat za budynek we Włoszech dla ETF) lub inne wsparcie finansowe lub techniczne. Ponadto, RP udostępnił nieodpłatnie agencji FRONTEX atrakcyjny teren w Warszawie pod budowę docelowej siedziby.

⁴⁾ Koszty bez uwzględnienia inflacji oraz ewentualnych zmian warunków wynajmu nieruchomości w trakcie. Opracowanie własne Ministerstwa Cyfryzacji w oparciu o analizę rynku wynajmu nieruchomości pod biura w centrum Warszawy.

⁵⁾ Przy założeniu, że powierzchnia pod wynajem siedziby Centrum wynosi ok. 1200 m², a czynsz to średnio 22 EUR /m². Dane dot. kosztów wynajmu powierzchni biurowej w centrum Warszawy wynikają z opracowania własnego Ministerstwa Cyfryzacji w oparciu o analizę rynku wynajmu nieruchomości w Warszawie. Ponadto, założono stosunek EUR/PLN na poziomie 1 EUR=4,50 PLN.

ok.15 mln PLN (ok. 1,5 mln PLN średniorocznie). Łącznie koszty lokalizacji Centrum w Warszawie wyniosłyby ok. 59 mln PLN.

W przypadku wyboru oferty Polski i decyzji o lokalizacji Centrum w naszym kraju, odpowiednie, wskazane powyżej w sposób szacunkowy, wydatki będą musiały zostać sfinansowane z budżetu państwa w ramach właściwych części budżetowych tj. ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz ministra właściwego do spraw edukacji narodowej, począwszy od roku 2021. Koszt funkcjonowania Centrum w Warszawie, czyli ok. 1 430 000 zł. na wynajęcie przestrzeni biurowej dla siedziby Centrum zostanie zgłoszony w materiałach planistycznych do projektu ustawy budżetowej na 2021 r. w części 27 - Informatyzacja, co będzie wiązało się ze zwiększeniem limitu wydatków w części 27. Wymagane jest także zabezpieczenie środków finansowych (ok. 1 500 000 PLN) przeznaczonych na kształcenie dzieci pracowników (cudzoziemców) Centrum w części budżetu państwa będącej w dyspozycji ministra właściwego ds. edukacji narodowej.

Oferta Polski, zostanie zgłoszona do końca lipca br. r. Ostateczna decyzja w sprawie lokalizacji Centrum będzie wynikiem ustaleń państw członkowskich. Z uwagi na trwający proces legislacyjny projektu rozporządzenia (początek etapu trilogu z przedstawicielami Parlamentu Europejskiego oraz Komisji Europejskiej), trudno w tym momencie przewidzieć finalizację prac legislacyjnych, a tym samym ostatecznego zapisu przepisu prawnego regulującego kwestię procedury wyboru lokalizacji Centrum. Zgodnie z motywem 7a projektu rozporządzenia ustanawiającego Centrum decyzja dotycząca siedziby Centrum zostanie podjęta za wspólnym porozumieniem przedstawicieli rządów państw członkowskich. Wspomniany motyw wskazuje także, że dla właściwego i skutecznego wykonywania zadań Centrum, prowadzenia rekrutacji i zatrzymywania personelu, a także wzmocnienia efektywności tworzenia sieci kontaktów i koordynacji działań, siedziba Centrum powinna być usytuowana w takiej lokalizacji, która w szczególności zapewni odpowiednie połączenia komunikacyjne i obiekty dla małżonków, partnerów i dzieci, które towarzyszą personelowi Centrum. Niezbędne uzgodnienia powinny być zawarte w umowie pomiędzy Centrum a państwem gospodarzem, zawartej po uzyskaniu zgody Rady Zarządzającej Centrum.